

Vertel ik het wel, vertel ik het niet

De beslissing om open te zijn over je functiebeperking is een hele persoonlijke beslissing, waarbij je eigen situatie en omstandigheden een belangrijke rol spelen. Vragen die bij veel studenten die wij spreken spelen, zijn o.a.:

- Heb ik baat bij openheid (wat zijn de voordelen van open zijn)?
- Wat zijn voor mij juist de nadelen?
- Word ik ondersteund als ik openheid geef?
- Wat als mensen er toch achter komen?
- Wat zullen medestudenten en docenten van me denken als ik open ben?

Op Windesheim zijn we een groot voorstander van openheid, ook al blijft het natuurlijk een persoonlijke beslissing van jouzelf! Onze ervaring is dat studenten met een functiebeperking op Windesheim veel begrip van medestudenten en docenten ervaren. Je hoeft niet meteen alle details over je beperking of ziekte te geven, mocht je dat liever niet willen. Het helpt al om bij je medestudenten of groepsleden aan te geven wat voor jou belangrijk is om zo goed mogelijk te kunnen studeren en waarom dit belangrijk is. Ook als je geen belemmeringen bij het studeren verwacht, is het handig om een melding van je beperking te maken bij de studiebegeleider van je opleiding en het Studiesuccescentrum van Windesheim. Mocht er zich tijdens je studie toch iets voordoen, dan kan er veel sneller gehandeld worden.

De voordelen die onze studenten het meeste noemen bij 'openheid' zijn:

- Meer begrip van docenten en medestudenten;
- Meer interesse in mij;
- Niet worden gezien als "moeilijke" student;
- Toegang krijgen tot voorzieningen en begeleiding.

Vertel ik het wel?

Om voor jezelf te bepalen of je openheid wil geven over je beperking, kun je de volgende 5 stappen doorlopen:

5 stappen:

1. Wil je het vertellen?
2. Wat wil je vertellen?
3. Wie wil je het vertellen?
4. Wanneer wil je het vertellen?
5. Hoe wil je het vertellen?

Het is belangrijk om de 5 stappen te doorlopen om voor jezelf helder te krijgen hoe je dit het beste aan kunt pakken en wat voor jou de prettigste manier is. Bespreek dit ook met iemand in je omgeving: je vriendenkring, je familie of iemand van Windesheim, zoals je studiebegeleider en/of decaan. Het kan spannend zijn om de stap naar openheid te nemen. Je studiebegeleider en/of decaan kan je daarbij helpen.

Voorbeelden van hoe je het kunt aanpakken:

1. Wil je het vertellen? Ja, dan volgt stap 2 t/m 5
2. Wat wil je vertellen?
Vertel je welke diagnose je hebt en waarom? Vertel je alleen wat mogelijke belemmeringen kunnen zijn binnen je studie of vertel je wat je nodig hebt om zo goed mogelijk te kunnen functioneren?
3. Wie wil je het vertellen?
Vertel je het je docenten en/of je groepsleden en/of je klas?
4. Wanneer wil je het vertellen?
Wil je het meteen bij de kennismaking vertellen of in de 1^e lesweek of wanneer je moet gaan samenwerken? Zo zijn er vele momenten wanneer je het kunt vertellen. Het moment waarop je het vertelt is mede afhankelijk van hoe je studie eruitziet en wat mogelijke belemmeringen zijn voor jou.
5. Hoe wil je het vertellen?
Ga je een persoonlijke handleiding schrijven en mail je deze aan de personen aan wie je het wil vertellen of doe je het kort en bondig? Benoem je het tijdens een kennismakingsgesprek of wanneer je samen aan een opdracht werkt? Wat voelt het beste voor jou?

Vertel ik het niet?

Vragen als “Komt er een aantekening op mijn diploma?”, “Zal er info verstrekt worden aan derden?” “Word ik nog wel als persoon gezien of ben ik mijn functiebeperking?”, “ik wil het eerst zonder melding proberen zijn”, heel herkenbaar. Op een aantal vragen is een concreet antwoord te geven: Nee, er komt geen aantekening op je diploma en nee, er zal geen info worden verstrekt aan derden (je privacy is altijd onze eerste prioriteit). Ga over je twijfel met iemand uit je omgeving in gesprek. Zoek zelf balans in wat je wil vertellen en wat niet, zoals ook het stappenplan suggereert. Lees hieronder de ervaring van student Erik die met soortgelijke twijfel het hbo in stapte.

Functiebeperking of niet, iedereen moet bij de opleiding aan dezelfde competenties voldoen. Jij bent zelf verantwoordelijk voor je studiesucces maar weet dat je er niet alleen voor staat!

Ervaringen Erik, student Windesheim:

*“In mijn eerste jaar HBO-ICT besloot ik mijn projectgroep niet te vertellen over mijn autistische stoornis. Ik dacht dat ik zo langzamerhand wel klaar zou zijn voor deze ‘grotmensenwereld’. Ik wou het risico op kleinering niet lopen. Echter, ik had tijdens het eerste semester wel degelijk moeite met enkele basisaspecten, zoals communicatie of teamwork. Omdat ik dankzij deze problemen minder werk gedaan kon krijgen dan de anderen, kreeg ik al snel de stempel “lui”, en keerde de groep zich tegen me. Pas toen ik laat in het semester vertelde wat ik had en hoe dat mij beïnvloedde, begrepen ze wat er aan de hand was. Ik was niet lui, ik vond het gewoon moeilijk. Er was vrijwel direct veel begrip voor me, en niemand kleinerde me of deed me tekort. In het tweede semester besloot ik het aan mijn nieuwe groep wél te vertellen. Ook zij toonden veel begrip. Hierdoor konden we meteen afspraken maken, en kon ik in mijn eigen tempo werken aan mijn leerpunten zonder dat dit de groep tegenhield. Ik voelde me gewaardeerd, en een volwaardig lid van het team. Dit alles ondanks – misschien zelfs **dankzij** – mijn autistische stoornis. Ik had het meteen moeten zeggen.”*

Zie ook SMF community: “Vertel ik het wel of vertel ik het niet” van Lies Korevaar, Begeleid Leren